

Od lat trzydziestych XX w. działał w ruchu stowarzyszeniowym architektów: w Stowarzyszeniu Architektów Polskich i Towarzystwie Urbanistów Polskich, za co otrzymał Złotą Odznakę SARP. Po przejściu na emeryturę odznaczono go także Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, był poza tym laureatem kilku odznaczeń resortowych. Często był nazywany „budowniczym kościołów”, ponieważ poświęcił im większą część swojego długiego, liczącego przeszło 50 lat, życia zawodowego.

Fragmety referatu uczniów Szkoły Podstawowej w Rogotwórsku, przedstawionego na spotkaniu informacyjnym w dniu 22 maja 2015 r. W referacie wykorzystany został artykuł Teresy Krogulec pt. „Stanisław Marzyński (1904 – 1992) – budowniczy kościołów” zamieszczony w Almanachu Muzealnym 6/2010.

Kościół profesora Marzyńskiego na Północnym Mazowszu Bulkowo

Kościół p.w. Błogosławionej Marii Ledóchowskiej w parafii pod wezwaniem Trójcy Świętej w Bulkowie wybudowany został w latach 1974 – 1978. W Roczniku Diecezji Płockiej z 1977 r. w opisie parafii Bulkowo czytamy: „Po wieloletnich staraniach w 1973 r. władze administracyjne wydały zezwolenie na odbudowę kościoła parafialnego. Po sporządzeniu planów i zatwierdzeniu ich w dniu 7 września 1974 r. rozpoczęto budowę nowego, murowanego obiektu według projektu profesora Stanisława Marzyńskiego.” Na zdjęciach widok tego kościoła w czasie budowy, po wybudowaniu oraz widok współczesny.

Gąbin

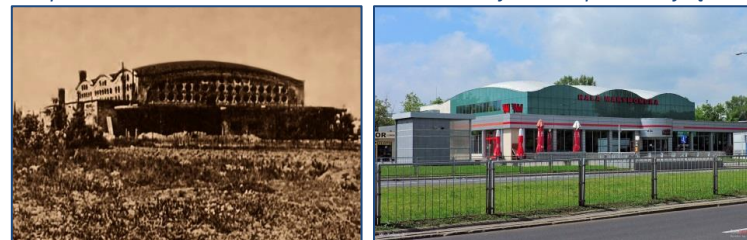

Kościół parafialny pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa w parafii św. Mikołaja w Gąbinie wybudowany został w latach 1957 – 1966. We wspomnianym powyżej roczniku Diecezji Płockiej znajdujemy następującą informację: „(...) z inicjatywy ks. Stefana Budczyńskiego na fundamentach poprzedniego stanął nowy, żelbetonowy kościół według projektu prof. Stanisława Marzyńskiego, konsekrowany przez biskupa Bogdana Sikorskiego 16 października 1966 r. Obecnie trwają prace nad wyposażeniem wnętrza.”

ne dzieła własne i kolegów. 17 września 1939 roku, płonął Zamek Królewski, w którym Stanisław Marzyński prowadził prace inwentaryzacyjne.

Kościół p.w. św. Klemensa Dworzaka na ul. Karolkowej. Widok przed wojną i obecnie.

Hala targowa na Marymoncie. Widok przed wojną i obecnie.

Zamek Królewski płonący 17 września 1939 r. i widok współczesny.

Działając zgodnie z wolą prezydenta Warszawy Stefana Starzyńskiego, podjął się profesjonalnej oceny stanu zniszczeń substancji miejskiej spowodowanych działaniami wojennymi. W czasie okupacji, dzięki wcześniejszym dobrym kontaktom z duchowieństwem, był zatrudniany przy remontach kościołów i klasztorów, które bardzo ucierpiały wskutek bombardowań. Odbudowywał obiekty sióstr Szarytek na Powiślu i ojców Pallotynów na Pradze. Uczestniczył w zabezpieczaniu prowizorycznymi dachami wielu zniszczonych świątyń. Wobec likwidacji przez okupanta wyższych uczelni włączył się wraz z kolegami z Politechniki w tajne nauczanie. Od początku wojny przystąpił do podziemnej organizacji zbrojnej Związek Walki Zbrojnej – Armia Krajowa.

Podczas Powstania Warszawskiego walczył jako żołnierz VI Obwodu Armii Krajowej na Pradze. Przebywając na terenie starej rzeźni przy ulicy Jagiellońskiej, widział jak na drugim brzegu Wisły ginęły zabytki Warszawy. Widział jak Stare Miasto Niemcy obrócili w morze gruzów.